

LA SANTÍSSIMA TRINITAT (B)
Homilia del P. Josep-Enric Parellada, monjo de Montserrat
7 de juny de 2009

Benvolguts germans i germanes,

L'Església, a través de l'any litúrgic, ens va guiant pel camí de la Història de la salvació. Per això no és estrany que en aquest diumenge, després de la festa de Pentecostès, la litúrgia ens inviti a contemplar el misteri de Déu U i Tri, el misteri de la Santíssima Trinitat. La festa d'avui esdevé el punt natural d'unió entre les celebracions pasquals i el temps de durant l'any.

Per endinsar-nos en la reflexió i en la pregària dels textos que ens proposa la litúrgia cal que tinguem en compte dues premisses. En primer lloc, el misteri que avui contemplem reclama que fugim dels esquemes pre-concebuts de la lògica amb que habitualment ens movem. En segon lloc no hem d'oblidar que ens trobem davant el misteri essencial de l'home i per tant és invisible al ulls. Tenint en compte això ens cal obrir les finestres del cor a l'admiració i a l'agraïment *per l'actuació poderosa de Déu Pare, per la generosa donació del Fill fet home per a salvar-nos i per la presència sempre vivificant i renovadora del seu Esperit.* (Aldazabal, J. Orientacions per a la celebració. Missa dominical 1998 (8) p. 13).

Avui, la missió dels cristians és mostrar al món que Déu i l'Home es reclamen mútuament; Déu i l'home són els únics que poden establir un veritable diàleg en l'amor, ja que el diàleg, el veritable diàleg, és el que neix a partir de la diversitat. L'home que obre el seu cor a la presència de l'inefable és conduit per la força del poder de Déu, és a dir, per l'Esperit, cap el coneixement de la veritat.

En contraposició a la recerca de tot tipus de seguretats per part de l'home, en allò que es conegut i fins i tot en el que és encara desconegut, quan l'home reconeix i adora el Misteri de Déu U i Tri, i s'hi obre, neix en ell, no la confusió ni la fe cega incapaç d'obrir els ulls, sinó la pau i la confiança interior. Malgrat les tribulacions que puguem patir, la confiança dels creients no decaurà si arrela en aquest Déu, Pare, Fill i Esperit, que esdevé per a nosaltres la font i la força per a respondre a les múltiples situacions de la nostra existència.

En el Misteri del Déu U i Tri, l'Home troba la deua de la seva identitat més genuïna. En confessar que Déu és Pare, reconeixem que d'Ell prové tot el que existeix, i que en el seu amor entranyable ha creat l'home a la seva imatge i semblança. En confessar el Fill reconeixem la proximitat de Déu, el seu rostre humà, la seva tendresa feta carn fins al sofriment i la mort. En confessar l'Esperit Sant reconeixem el Déu viu i operant en les nostres vides i en la Història de la humanitat.

Quan llegim a l'evangeli d'avui que Jesús envia els seus a batejar tots el pobles "en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant", els encomana que portin tots els homes i dones a entrar en el dinamisme de la comunió trinitària significada per aquests tres noms divins. L'Escriptura ens diu que hem estat fets "a imatge de Déu". El sentit més profund d'això és que som éssers fets per a la comunió, a imatge del Déu-comunió.

"El baptisme en el nom de la Santíssima Trinitat vol ser la iniciació a la comunió amb Déu que, essent Amor etern i inefable, ens creà a imatge seva per a la relació amorosa amb

Ell; però també iniciació a la comunió entre nosaltres, de manera que entrem així tots en el dinamisme de l'Amor del qual procedim. Per això el missatge de Jesús de part de Déu es redueix al manament únic i nou de l'amor. Només complint aquest manament assolim veritablement el nostre destí de ser a imatge de Déu. I és així com esperem poder entrar a participar, ja per sempre, en el goig de la comunió trinitària divina, en el goig de l'amor etern de Déu mateix". (Josep Vives)

Germans, en l'Eucaristia Jesús prega al Pare per tots nosaltres. No tinguem por d'unir la nostra pregària a la seva i demanem-li al Pare que ens infongui l'Esperit Sant en els nostres cors perquè reconegui en les nostres paraules la veu de Jesús. Que així sigui!